

ЦРВЕНКОВСКИ СО САКА ДА ГИ ЛЕКУВ

Менувајќи го Никола Димитров од местото прв преговарач за името, и тоа јавно од собраниска говорница, при што за оваа одлука воопшто да не ги информира ниту Димитров ниту, пак, Владата, претседателот на државата ѝ зададе тежок удар на сопствената земја, оставајќи ја без преговарач во најчувствителниот период. Неговото објаснување дека тоа го направил сè со цел да предизвика шок кај премиерот, односно да го соочи со ситуацијата во која се наоѓа нашата држава, односно исмевањето од страна на Грција дека Македонија на средбите настапува со двајца преговарачи, едноставно не држи вода. Пред сè, поради фактот дека Црвенковски, колку и да сака сам себе да се амнестира од преговорите за името, тоа не е можно, бидејќи сè уште е претседател на Република Македонија, а со тоа и значајна алка во преговорите со Грција. Потегот со кој очигледно сака севкупната вина за решението за спорот да му ја префрли на премиерот е само уште една валкана игра на претседателот, во неговата желба да си го подобри сопствениот рејтинг, односно рејтингот на сопствената

партија, кој долго време е на самото дно.

Резолуцијата е одлична замисла и, се разбира, реализацијата на еден ваков стратешки план, но доколку истиот би се изготвувал и би се реализирал во раните деведесетти години на минатиот век, односно во времето кога прв пат се појавија проблемите меѓу Република Грција и Република Македонија, во врска со нашето уставно име. Но, донесувањето на една ваква Резолуција во 2008 година или, подобро речено, во финишот на решавање на спорот, е навистина задоцнето. Во состојбата во која се наоѓа нашата земја, односно кога има завршено добар дел од реформите за влез во ЕУ и речиси стопроцентно за влез во НАТО, а вратите во овие две институции и натаму остануваат затворени поради спорот за името, донесувањето на оваа Резолуција претставува задоцнета реакција, или како што би рекол македонскиот народ "по свадба тапани". Со други зборови, ваква Резолуција или, пак, стратегија Република Македонија требаше да изготви пред петнаесет години, односно во зародишот на проблемот, пред сè, поради фактот што доколку истата ја имавме од тогаш, денес правецот на решавање на овој спор ќе беше сосема поинаков, а можеби немаше ниту да постои.

Претседателот Бранко Црвенковски ги напушти преговорите за името. Тоа го стори на најбезобразен начин и во најтешкиот момент за Република Македонија. Во моментите кога се наоѓаме во завршна фаза за решението за спорот, кој го имаме со Република Грција околу нашето уставно име, и кога, како што неодамна потенцира премиерот Никола Груевски, почнуваат двата најтешки месеца за Македонија. Месеци во кои нашата држава ќе биде подложена на енормно големи притисоци од страна на меѓународната заедница за да се најде решение за спорот со името, односно кога македонската дипломатија ќе биде ставена на тежок тест за издржливост. Токму во овој клучен момент шефот на државата, играјќи ја својата бесконечна заткулисана игра, одлучи да го гледа партискиот интерес пред државниот, и му зададе уште еден удар на премиерот Груевски, при тоа не гледајќи всушност дека не му наштети на премиерот или, пак, на ВМРО-ДПМНЕ, туку на сопствената држава, на која сè уште е претседател.

Менувајќи го Никола Димитров од местото прв преговарач за името, и тоа јавно од собраниска говорница, при што за оваа одлука воопшто да не ги информира ниту Димитров ниту, пак, Владата, претседателот на државата ѝ зададе тежок удар на сопствената земја, оставајќи ја без преговарач во најчувствителниот период. Неговото објаснување дека тоа го направил сè со цел да предизвика шок кај премиерот, односно да го соочи со ситуацијата во која се наоѓа нашата држава, односно исмевањето од страна на Грција дека Македонија на средбите настапува со двајца преговарачи, едноставно не држи вода. Пред сè, поради фактот дека Црвенковски, колку и да сака сам себе да се амнестира од преговорите за името, тоа не е можно, бидејќи сè уште е претседател на Република Македонија, а со тоа и значајна алка во преговорите со Грција. Потегот со кој очигледно сака севкупната вина за решението за спорот да му ја префрли на премиерот е само уште една валкана игра на Црвенковски, во неговата желба да си го подобри сопствениот рејтинг, односно рејтингот на сопствената партија, кој долго време е на самото дно.

Потрагата на нов преговарач за името во овие клучни моменти за Македонија е уште една "македонска работа", која уште повеќе ќе нè оддалечи

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

ШОК ТЕРАПИЈА А ПРЕГОВОРИТЕ!

**ЦРВЕНКОВСКИ СЕ ОТКАЖА ОД ИМЕТО ВО
КЛУЧНИОТ МОМЕНТ ЗА МАКЕДОНИЈА**

од Унијата и НАТО, и која дополнително ќе ги забави и така макотрпните преговори со Грција, пред сè, поради тоа што на новиот преговарач ќе му треба дополнително време да се запознае со материјата, без оглед на неговата стручна подготвеност.

РЕЗОЛУЦИЈАТА Е ЗАДОЦНЕТА РЕАКЦИЈА ЗА ПРОБЛЕМОТ!

Седницата на Собранието на Р Македонија, на чиј дневен ред имаше само една точка, односно преговорите на нашава земја со Р Грција, која се одржа на барање на пратеникот од НСДП, Тито Петковски, од повеќето парламентарци беше замислена како отворена арена за изнесување на пратеничките ста-

ПРАТЕНИЦИТЕ ПОДЕЛЕНИ - КАКО И СЕКОГАШ!

Народните избраници беа шокирани од смената на Никола Димитров. Веднаш по завршувањето на седницата, практично никој од нив не сакаше да ја коментира оваа одлука на претседателот на Р Македонија, но затоа, пак, откако преспаа излегоа со став. СДСМ до крај ја бранеше одлуката на својот иден шеф, со констатација дека тоа наводно било добро за единството во Македонија, наспроти ВМРО-ДПМНЕ, кои оваа одлука на Црвенковски ја карактеризираа како уште едно негово беганье од одговорноста.

вови. Но, наспроти тоа, истата заврши со усвојување на Резолуција, чиј текст уште еднаш ги потврди нашите најдобри намери за изнаоѓање решение за проблемот со Грција. Во Резолуцијата се предлага да се изгради државна стратегија за името, во која ќе се заштитат националните интереси, при што предвид ќе се земат ставовите на

**ДИМИТРОВ - КОЛАТЕРАЛНА ШТЕТА НА
ПОЛИТИКАТА НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ**

сите политички партии застапени во Собранието, како и експертските ставови, а истовремено да се засили дипломатската активност на нашата земја, со што за секој нивен чекор навреме ќе бидат информирани граѓаните на Република Македонија.

На прв поглед одлична замисла и, се разбира, реализација на еден ваков стратешки план, но доколку истиот би се изготвувал и би се реализирал во раните деведесетти години на минатиот век, односно во времето кога прв пат се појавија проблемите меѓу Р Грција и Р Македонија, во врска со нашето уставно име. Но, донесувањето на една ваква

МАКЕДОНСКИОТ ДРЖАВЕН ВРВ И НАТАМУ БЕЗ ЕДИНСТВЕН СТАВ

"Кога станува збор за прашањето за името личната и професионалната судбина се сосема неважни. Сепак, не можам а да не изразам несогласување со понуденото објаснување, дека во името на единството се отповикува оној кој постојано работеше и јавно апелираше за единствена и натпартиска национална стратегија за прашањето за името. Единствениот и релевантен одговор на прашањето дали овој чекор ќе значи повеќе единство, како што се тврди или, пак, бетонирање на разликите и префрлање на одговорноста, ќе го даде времето", реагираше Никола Димитров, по неговото јавно менување од страна на претседателот на Република Македонија, Бранко Црвенковски.

Резолуција во 2008 година или, подобро речено, во финишот на решавање на спорот е навистина задоцнето. Во состојбата во која се наоѓа нашата земја, односно кога има завршено добар дел од реформите за влез во Унијата и речиси стопроцентно за влез во НАТО, а вратите од овие две институции и натаму остануваат затворени поради спорот со името, донесувањето на оваа Резолуција претставува задоцнета реакција или, како што би рекол македонскиот народ - "по свадба тапани". Со други зборови, ваква Резолуција или, пак, стратегија Република Македонија требаше да изготви пред петнаесет години, односно во зародишот на проблемот, пред сè, поради фактот што доколку истата ја имавме од тогаш, денес правецот на решавање на овој спор ќе беше сосема поинаков, а можеби немаше ниту да постои.

За жал, нашите политичари, тогаш и долго време потоа, нè убедуваа дека

времето работи за нас, свесно туркајќи го овој проблем под килим, при тоа надевајќи се дека самиот од себе ќе исчезне или ќе се реши. Но, како и секое "ѓубре", во даден момент проблемот излезе на површина со уште поголема тежина од тогаш, што дополнително го усложни и така тешко решливиот проблем. И тоа во моментите кога најмалку ни беше потребно, односно кога пристигнавме пред самите врати на НАТО, а можеби и на Европската унија. Токму затоа неодамна усвоената Резолуција не е ништо друго, туку обично парче хартија, кое во оваа политичка констелација речиси нема никаква вредност. Се разбира, треба да се поздрават напорот на народните избраници за идејата да се дебатира за едно вакво прашање, но вистинското прашање е што со таа дебата денес, по Букурешт, и по дефинитивното нотирање дека името е нов бенч маркс за Европската унија!

ЈАВНО ПРЕЗЕНТИРАНИ РАЗЛИЧНИТЕ СТАВОВИ НА ЦРВЕНКОВСКИ И НА ГРУЕВСКИ

Не сакам да ја намалам тежината или, пак, ако сакате желбата на македонскиот лидершип од Собранието, за усвојување на една ваква Резолуција, но тврдам дека истата е задоцнета, и дека и во најмала рака е неважечка, се разбира доколку се суди според излагањата на двете клучни фигури во македонската политика, премиерот Никола Груевски и претседателот на државата Бранко Црвенковски. Доколку донесувањето на оваа Резолуција имаше цел да донесе стратегија за решавање на проблемот, кој нашата земја го има со Грција за името, тогаш целта дефинитивно не е исполнета. Всушност, наспроти градењето единствен политичко-државен план како Република Македонија да се справи со овој проблем во иднина, на долгоочекуваната

собраниска седница, уште еднаш можевме да ги слушнеме различните ставови на претседателот Бранко Црвенковски и премиерот Никола Груевски. Двајцата, секој од свој агол, ги повторира своите политички заложби за евентуално решение за проблемот, но ниту збор за заедничко решение!

За претседателот на државата, Бранко Црвенковски, туркањето на двојната формула, која ја поддржува премиерот Никола Груевски, значи крај на преговорите, бидејќи според него, за неа немало поддршка кај ни една европска држава ниту, пак, кај земјите-членки на Алијансата. Во напорот за изнаоѓање на што поскоро решение со Грција, шефот на државата ја става и варијантата дека нашата држава нема и дека не може да има поинаква алтернатива за опстанок надвор од Европската унија.

Премиерот на Република Македонија, Никола Груевски, пак, во своето обраќање до јавноста направи ретро слика на досегашните случувања околу преговорите со Грција, при тоа потенцирајќи дека тој со ова прашање, како премиер се занимава во последните две години, колку што е на чело на Владата. Од таму нечесно е од него да се бара да го реши проблемот, наспроти Црвенковски, кој е активен на политичката сцена осумнаесет години, и кој досега не успеал да најде решение за овој проблем.

Значи, ништо ново, освен менувањето на Никола Димитров од позицијата прв преговарач со Република Грција за спорот со името. Преговори кои се одржуваат под покровителство на Обединетите нации. Оваа вест што како бомба одекна од говорницата во Собранието, се чини сите ги затече. Пратениците од сите политички партии, Владата, но и меѓународните претставници во земјата, се разбира, вклучувајќи го и медијаторот Нимиц, кој во дипломатски манир не ја коментираше оваа одлука на претседателот Црвенковски, при тоа потенцирајќи дека за тоа одлучува Република Македонија.